

[Jens Peter Jensen (Sorø amt).]

modstående part, der har forkastet en skitse til et mæglingforslag, så folketingets neutralitet i forhold til parterne antastes altså ikke.

Jeg vil dog gerne understrege, at det bør høre til undtagelserne, at faglige konflikter løses ved lovindgreb. Parterne må anstrenge sig til det yderste for selv at klare sagerne på fredelig vis, og dette gælder ikke mindst på et så omfindtligt område som det, vi her beskæftiger os med.

Det forekommer mig berettiget at understrege den politiske betydning, der ligger i, at løsningen har fundet så bred politisk tilslutning, som tilfældet er. Jeg håber ikke, at de socialdemokratiske forligspartnere har haft alt for mange ubehageligheder på 1. majdagen. Det ville jo være at belønne en god handling dårligt. Det er vistnok første gang, socialdemokratiet som opposition er med til at foretage et indgreb i en konflikt, og jeg synes da, det er godt, at man nu er på vej til — på vej til — at have samme standpunkt i en væsentlig sag, uanset om man er i regering eller opposition.

Jeg skal på baggrund af de bemærkninger, jeg her har gjort, anbefale de stillede ændringsforslag til vedtagelse af det høje ting.

Erik Hansen (Ålborg amt): Jeg tror, alle kredse i landet kan være tilfreds med, at denne konflikt dels kun kom i gang i meget begrænset omfang, dels standses meget hurtigt. Yderligere indtægtstab for både lønarbejdere og virksomheder inden for landbrugssektoren undgås hermed. Der kan også være tilfredshed med, at der er skabt bred enighed i folketinget vedrørende lovforslaget.

Under udvalgsarbejdet er der fremsat ændringsforslag til det oprindelige forslag, og disse ændringer er tiltrådt af ministeren. Det er nu et enigt udvalg, der står bag lovforslaget, og det er i sig selv en væsentlig ting i en lovgivning af denne karakter.

Det kan naturligvis diskuteres, om de ændringer, der foretages, vil gøre, at det resultat, der om nogle dage kommer i form af en overenskomst parterne imellem, ville have været meget anderledes, hvis regeringens forslag var blevet opretholdt i sin helhed. Jeg mener ikke, det havde været

tilfældet; det skal nok vise sig, at afvigelserne ville være blevet meget små.

Et fællesudvalg med repræsentanter for begge arbejdsmarkedets parter, der i fællesskab havde valgt en formand eller fået en sådan udpeget, svarer jo ret beset både til indretningen i forligsinstitutionen og denne institutions arbejdsmåde. Det, som i virkeligheden mangler, er ganske enkelt et mæglingforslag; så havde vi ligesom kendt mønsteret fra tidligere tider. I mangel af et sådant mæglingforslag skulle så et fællesudvalg arbejde videre på grundlag af det materiale, der ligger bag den såkaldt ultimative skitse, som har været forelagt parterne, men som der ikke kunne opnås enighed om.

Det, der bl. a. gør denne konflikt anderledes end tidligere konflikter, folketinget har bragt til ophør, er mangelen af dette mæglingforslag. Der har været udfoldet ganske enorme bestræbelser for at finde et organ, der kunne fremskaffe ikke et mæglingforslag, for et sådant kan som bekendt kun forligsmanden skaffe, men en overenskomst skabt på grundlag af det materiale, der ligger i forligsinstitutionen, og som skulle have ført frem til et mæglingforslag.

I en sag som denne er bred tilslutning i folketinget ganske afgørende, og der må udfoldes de stærkeste bestræbelser for at skaffe den. Forudsætningen for, at denne brede tilslutning i dette tilfælde kunne skaffes, var, at den såkaldt ultimative skitse, som jo er et nyt begreb, skulle danne grundlaget for det videre arbejde, og at det ikke blev fællesudvalget, der skulle arbejde med sagen, men arbejdsministeren og forligsmanden sammen med parterne.

Det radikale venstre havde hellere set, at arbejdsgrundlaget for det videre arbejde ikke direkte var blevet den ultimative skitse, som er et fortroligt arbejdsmateriale i forligsinstitutionen, og hvis anvendelse i en lovgivning som denne der ikke er fortilfælde for. Vi havde også hellere set, at et fællesudvalg var kommet til at arbejde med denne skitses materiale. Når vi hellere havde foretrukket det og er betænkelige ved at bruge skitsen direkte i loven, skyldes det ganske enkelt, at vi kun nødig går med til at foretage os noget, forligsinstitutionen også er betænkelig ved, af hensyn til institutionens arbejdsmuligheder i fremtiden. Vi